

[Viola Nørlov.]

en revision af loven om statens husholdningsråd. Jeg håber, at det udvalg, der nu allerede er i fuld gang med sit arbejde, hurtigt må blive færdig, så resultatet kan forelægges som lovforslag for folketinget og det folketingsudvalg, der til sin tid kommer til at behandle forslaget. Da vil der blive rig lejlighed til for folketingets medlemmer at fremføre deres synspunkter, og jeg er ikke enig i, at når der først foreligger et lovforslag, er der ikke noget at ændre. Det har vist sig før, at lovforslag, der er forelagt her i tinget, er undergået store ændringer under udvalgsarbejdet, og det er der også rigelige muligheder for i dette tilfælde.

Det er mit håb, at der vil komme noget godt ud af dette arbejde. Vi har i dag fået den højtærede indenrigsministers tilsagn om, at de forskellige organisationers repræsentanter kan få foretræde for udvalget og dér fremføre alle deres synspunkter, og så er det mit håb, at der, når tingene til syvende og sidst skal afgøres her i tinget, også må komme noget godt ud af det. Jeg er jo vidende om, at det store flertal i det høje ting er positivt indstillet over for husholdningsrådets arbejde; det hilser jeg med glæde, og jeg tror også, det vil komme til udtryk, når vi til sin tid skal drøfte selve husholdningsrådet.

Erna Sørensen: Jeg vil gerne på mit partis vegne tilslutte mig det, den ærede ordfører for forespørgerne har fremført i anledning af den forespørgsel, vi har til debat. Husholdningsrådet hører jo ikke til vore kæledægger. Det er ikke længe siden, vi havde en stor debat, som var rejst af den højtærede indenrigsministers partifælle, det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, der fremsatte et lovforslag om helt at nedlægge husholdningsrådet, altså ikke bare omlægge det, indskrænke det, omordne det, eller hvad man nu vil sige, men fuldstændig nedlægge det.

Det er rigtigt, at forvaltningsnævnets

redegørelse ikke er offentliggjort, men alligevel er der sivet en del ud i dagspressen, som sammenholdt med det korte resumé, som står i forvaltningsnævnets årsberetning, giver os et indtryk af, hvad der skal komme. Statens husholdningsråd er stiftet på initiativ af disse dygtige landbo- og husmoderforeninger, og de må derfor naturligt være repræsenteret, sådan som de nu har arbejdet med i sagen, i det af den højtærede minister nedsatte udvalg, der ikke alene skal drøfte lovens fremtidige formulering og administration, men i det hele taget komme med oplysninger til brug for lovens revision.

Jeg tror gerne, at den højtærede indenrigsminister havde været fri for at nedsætte dette udvalg — det var jo i hvert fald den højtærede indenrigsministers og hans partis opfattelse før valget, og selv om det ser noget anderledes ud, når man er regeringspartner, kan man vel ikke lige slå sin overbevisning over bord. Jeg tror, det vil skuffe adskillige af retsstatspartiets vælgere, at den højtærede indenrigsminister nu i det hele taget arbejder med fremsættelse af et lovforslag om statens husholdningsråd.

Den højtærede indenrigsministers tilsagn om at lade repræsentanter for disse omtalte organisationer give møde under udvalgsarbejdet er ikke tilfredsstillende. Det fremgår af hele tonen i forvaltningsnævnets skrivelse og af den sammensætning, udvalget har fået, at man er meget kritisk indstillet over for den måde, hvorpå rådet har været ledet. Der er i virkeligheden tale om et angreb, og så må det dog være sådan, at de, der har været medbestemmende, også har lov til at komme og redegøre for deres synspunkter. De er på en måde anklaget, og det er en gammel hovedregel, at man giver den anklagede ret til at forsvare sig. De er vel også berettigede til at komme med forslag, da forvaltningsnævnets afgørelse eller henstilling går ud på at omdanne statens husholdningsråd — for på den måde må jeg, som har været så heldig at få læst forvaltningsnævnets værk igennem, forstå det — at man helt vil om-